

[Lone Dybkjær.]

skellige reaktortyper, og man kan her blive stillet over for spørgsmålet om sikkerhed kontra økonomi. Det kan godt være, at de reaktorer, der alt taget i betragtning frembyder den ringeste fare, også er de dyreste at anlægge. Hvordan skal vi da afveje denne sikkerhed over for økonomien? For det femte må man sige, at alle reaktorer er farlige, hvis der sker angreb på dem, et angreb, der bevirker, at der kan ske et udslip af radioaktivt materiale, og spørgsmålet bliver derfor: hvordan kan vi sikre reaktorerne mod sådanne angreb, som kan bestå af nedstyrtinger af fly eller direkte sabotage?

Det sidste spørgsmål er måske nok det væsentligste, nemlig spørgsmålet om selve affaldet. Hvordan skal dette affald opbevares? De hidtidige planer indebærer, så vidt jeg ved, at man sender det til udlandet og får det oparbejdet, og så beholder udlandet det, der bliver tilovers, og vi får det, man kan bruge igen i reaktorerne. Det er nok på længere sigt ikke nogen særlig god løsning. Jeg tror, vi kan være ret overbevist om, at udlandet meget hurtigt vil begynde at sende denne affaldsmængde retur, og hvor skal vi så gøre af det? Det er affald, der skal opbevares i mange tusind år. Inden man tager stilling til spørgsmålet om godkendelse eller ikke, synes jeg, det er nødvendigt at få disse spørgsmål og en række andre spørgsmål belyst.

Det tredje hovedspørgsmål i lovforslaget er spørgsmålet om erstatningsreglerne. Der er nogle af ordførerne, der har været inde på spørgsmålet, og jeg ved, at andre vil komme ind på det. Jeg vil blot sige, som jeg også sagde på et lidt tidligere tidspunkt, og som det også fremgik af ordføretalerne i 1962, at de er meget komplicerede og meget vanskeligt tilgængelige for andre end eksperter inden for dette område, men vi vil i det radikale venstre stille os positivt over for en ratifikation af de foreslåede konventioner.

Det kan måske vise sig, at man ønsker at komme igennem i folketinget hurtigere med spørgsmålet om erstatningsregler, end man kan komme igennem hele diskussionen om godkendelse, og derfor synes jeg, man kan overveje at dele loven i to. Det var der i øvrigt også tale om, dengang den blev lavet. På det tidspunkt havde man egentlig kun som modargument, at så ville man være nødt til at skrive definitionerne både i loven

om erstatningsreglerne og i loven om godkendelsesproceduren, hvilket man fandt besværligt. Det kan jeg dårligt tænke mig er et argument, der holder særlig godt. Jeg skal derfor bede om, at man i den videre behandling overvejer, om det vil være hensigtsmæssigt at dele denne lov i to, sådan at man får et udvalg, der beskæftiger sig med de erstatningsmæssige spørgsmål, og et udvalg, der beskæftiger sig med godkendelsesproceduren.

I denne sammenhæng vil jeg sige, at vi er positive over for socialdemokratiets forslag om nedsættelse af et ad hoc-udvalg, men jeg vil gerne spørge, om det er tanken, at dette ad hoc-udvalg kun skal beskæftige sig med godkendelsesprocedurerne, eller det også skal beskæftige sig med erstatningsreglerne. Man kunne godt forestille sig, at erstatningsreglerne fortsat blev behandlet i retsudvalgets regie.

Endelig skal jeg sige et par ord om tidsfaktoren. Det fremgår af dagspressen, at man synes at have meget stor hast med at få taget stilling til, om vi skal have atomkraftværker her i landet eller ikke, alene af den grund at der går så mange år, inden et atomkraftanlæg kan stå færdigbygget. Jeg føler imidlertid, at det er meget nødvendigt, at vi afsætter god tid til en folkelig debat om hele spørgsmålet om atomkraftværker. Jeg tror, vi vil få kolossale bagslag, hvis vi vedtager dette lovforslag meget forhastet, uden at man virkelig har fået denne folkelige debat.

Til allersidst kunne jeg få lyst til at komme med en henstilling til hele folketinget, men også til offentligheden i al almindelighed. Der er endnu mange uoplyste spørgsmål i forbindelse med atomkraftværker, og jeg har forsøgt at antyde nogle af dem. Jeg vil derfor bede om, at man venter med at tage stilling til spørgsmålet, til man ved noget mere om hele problemet, Jeg synes, det ville være meget uheldigt, hvis vi allerede på nuværende tidspunkt får låst os fast i en stillingtagen for eller imod atomkraftværker. Jeg synes, vi først må have fat i endnu flere oplysninger.

Bendix (KF):

Dette lovforslag falder naturligt i 2 dele. For det første, hvilke regler der skal gælde for projektering og anlæg af atomreaktorer i